

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji włącznie z zasadą staranności

Strona skarżąca podnosi, że w dniach 26 i 28 lipca 2011 r. Komisji przedstawiono informacje, po czym władzom niderlandzkim nie zostały zadane żadne dalsze pytania. W dniu 6 marca 2013 r. Komisji postanowiła wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające. W związku z upływem znacznego czasu (19 miesięcy) oraz brakiem dalszego dialogu (co do istoty sprawy) Komisja, na skutek własnego działania i zaniechania, nie miała w momencie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego pełnego obrazu istotnych okoliczności faktycznych.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady pewności prawa

W ramach tego zarzutu strona skarżąca podnosi, że uważa, iż mogła przyjąć za punkt wyjścia, że transakcja powinna być zostać oceniona w ramach komunikatu Komisji w sprawie elementów pomocy państwa w sprzedaży gruntów i budynków przez władze publiczne⁽¹⁾, tak jak miało to miejsce wcześniej w ramach oceny podobnych transakcji przez Komisję.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie

Wszczynając formalne postępowanie wyjaśniające przy braku uzasadnionych wątpliwości w rozumieniu art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999⁽²⁾ oraz orzecznictwa Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie. Zajmując, mimo istnienia dodatkowych wątpliwości, stanowisko w kwestii pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE Komisja dokonała również błędnej oceny tymczasowego charakteru decyzji na podstawie art. 6 rozporządzenia nr 659/1999.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący niedostatecznego, względnie niewłaściwego uzasadnienia

W uzupełnieniu poprzedniego zarzutu dotyczącego istnienia oczywistego błędu w ocenie strona skarżąca podnosi w końcu, że zaskarżona decyzja nie spełnia wymogów spoczywającego na Komisji obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 TFUE.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji w sprawie elementów pomocy państwa w sprzedaży gruntów i budynków przez władze publiczne (Dz.U. 1997, C 209, s. 3)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2013 r. — Moonlight przeciwko OHIM — Lampenwelt (Moon)

(Sprawa T-374/13)

(2013/C 274/32)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Moonlight GmbH (Wehr, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Börjes-Pestallozza i M. Nielen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Lampenwelt GmbH & Co. KG (Schlitz, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 maja 2013 r. w sprawie R 676/2012-4 i zobowiązanie OHIM do oddalenia wniosku o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 6 084 081;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „Moon” dla towarów z klasy 11 — zgłoszenie nr 6 084 081

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Lampenwelt GmbH & Co. KG

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Bezwzględna podstawa unieważnienia określona w art. 51 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

— naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ słowo „DAISY” nie opisuje istotnej właściwości towaru;

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ pojęcie „DAISY” ma w odniesieniu do słodyczy charakter odróżniający.

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2013 r. — Perfetti Van Melle przeciwko OHIM (DAISY)

(Sprawa T-381/13)

(2013/C 274/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Włochy) (przedstawiciel: adwokat P. Testa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie R 427/2012-1 w zakresie, w jakim odrzuca ona zgłoszenie znaku towarowego DAISY w odniesieniu do następujących towarów: słodkocze, ciasta, cukierki, cukierki karmelowe, cukierki żelatynowe, karmel, guma do żucia, żelatyna (wyroby cukiernicze), anyż, lizaki, toffi, draże, cukier, czekolada, kakao;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: wspólnotowy znak towarowy „DAISY” dla towarów z klasy 30; — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 267 037

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ słowo „DAISY” nie ma charakteru opisowego;

Skarga wniesiona w dniu 24 lipca 2013 r. — Perfetti Van Melle SpA przeciwko OHIM (MARGARITAS)

(Sprawa T-382/13)

(2013/C 274/34)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Włochy) (przedstawiciel: adwokat P. Testa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 10 kwietnia 2013 r. w sprawie R 430/2012-1, w zakresie, w jakim odrzuca ona zgłoszenie do rejestracji znaku towarowego „MARGARITAS” dla następujących towarów: słodkocze, ciast, cukierków, cukierków karmelowych miękkich, gumek, karmelków, gumy do żucia, żelatyny (słodkocze), lukrecji, lizaków, karmelków „toffi”, cukru, czekolady, kakao”;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny wspólnotowy znak towarowy „MARGARITAS” dla towarów z klasy 30 — zgłoszenie znaku towarowego nr 10 261 105.

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

— naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, ze względu na to, iż słowo „MARGARITA” nie posiada charakteru opisowego;